

تداوم و گسترش خیزش مردم خوزستان می تواند اراده سرکوبگران را متزلزل و دستگاه سرکوب را فرسوده کند!

سه شنبه، 27 ژوئیه 2021 - 12:18

تداوم و گسترش

خیزش مردم

خوزستان می تواند

اراده سرکوبگران را

متزلزل و دستگاه

سرکوب را فرسوده

کند!

از اعتراضات مردم خوزستان حمایت می‌کنیم!

اعتراض مردم خوزستان علیرغم کشتار و دستگیری‌های وسیع، همچنان ادامه دارد و بتدریج به استان‌های هم‌جوار و استان‌های دیگر گسترش و زمینه را برای فراروئیدن آن به اعتراض سراسری فراهم می‌کند. اعتراض‌ها ابتدا به بی‌آبی در ۱۱ شهر آغاز شد و به سرعت به دیگر شهرهای این استان و به شهرهای شاهین‌شهر و یزدان‌شهر اصفهان، کرج، بوشهر، گناوه، جونقان، الیگودرز، بجنورد و سقز گسترش یافت. اکنون مردم تهران و تبریز هم به حمایت از اعتراض مردم خوزستان برخاسته اند. این تجمعات با اعتراض مردم عرب خوزستان نسبت به مشکل بی‌آبی و تأثیرات مخرب آن در معیشت‌شان شروع شد و به مناطق دیگر گسترش یافت.

گردانندگان حکومت بشدت نگران گسترش اعتراضات به سایر استان‌ها و سراسری شدن آن هستند. آن‌ها برای مهار و سرکوب اعتراضات نیروهای انتظامی و نظامی خود را از مناطق دیگری به خوزستان گسیل کرده اند. ولی علیرغم تیراندازی‌ها، کشتن ۸ تن از تظاهرکنندگان جوان و نوجوان، دستگیری‌های گسترده و حاکم کردن جو شدید امنیتی در تعدادی از شهرها، خانه‌گردی و قطع اینترنت، ارگان‌های سرکوب قادر نشده‌اند که خیزش اعتراضی مردم خوزستان را فروبشانند. این امر نشانگر ریختن ترس مردم، افزایش مقاومت آن‌ها و کاهش توان سرکوب حکومت است. تداوم اعتراضات می‌تواند ارگان‌های سرکوب حکومت را بتدریج فرسوده و توان سرکوب را از آن‌ها سلب کند. سست شدن اراده سرکوب حکومتگران و فرسودگی ارگان‌های سرکوب، برتوان و تعرض اعتراضات مردم خواهد افزود و می‌تواند راه را برای تحولات سیاسی باز کند.

اعتراضات مردم خوزستان ابتدا با شعار علیه بی‌آبی آغاز شد. ولی در تداوم اعتراضات به شعار علیه جمهوری اسلامی، دیکتاتوری و خامنه‌ای فراروئید. شعارهای ضدحکومتی در تهران، تبریز و شهرهای دیگر هم تکرار شد. نارضاقتی گسترده مردم، مسدود شدن راه تغییر از کانال صندوق‌های رای، بی

کفایتی حکومت در اداره کشور، فساد ساختاری و حدت یافتن شکاف‌های اجتماعی، زمینه را برای فرارویندن اعتراضات مردم به برآمد سیاسی فراهم می‌کند.

خیزش مردم خوزستان با حمایت و همبستگی بی‌سابقه گروه‌های مختلف اجتماعی، احزاب و سازمان‌ها و فعالین سیاسی و مدنی روبرو شده است. کارگران اعتصابی صنعت نفت، کارگران اعتصابی هفت تپه، کارگران فولاد، سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، گروه‌های از کارگران استان کرمانشاه و کردستان، کانون نویسندگان ایران، سینماگران و مستندسازان، ۱۲۰۰ نفر از هنرمندان، ۲۲۰ تن از وکلای دادگستری، شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان، تشکلهای بازنشستگان، **کانون صنفی فرهنگیان گیلان**، کانون صنفی معلمان همدان، برخی تشکلهای دانشجویی، ۸۰ تن از کارتونیست‌ها، جمعی از فعالان مدنی و سیاسی ایران، تعدادی از زندانیان سیاسی، نسرين ستوده، نرگس محمدی و فعالان کارگری از جمله اسماعیل‌بخشی و سپیده غلیان و تعداد زیادی از فعالان مدنی و زندانیان سیاسی سابق از اعتراضات مردم خوزستان حمایت و اعلام همبستگی کرده‌اند. شماری از هنرمندان سینما نیز در حمایت از مردم خوزستان در مقابل خانه هنرمندان تجمع کردند. جریان‌ها و فعالان سیاسی نیز در روزهای گذشته اعتراضاتی در حمایت از مردم خوزستان در تعدادی از شهرهای اروپا، کانادا و آمریکا برگزار کردند.

این همبستگی و حمایت گسترده و پیوستن تعدادی از شهرها به اعتراضات خوزستان و فریاد شعارهای اتحاد، نشانگر شکل‌گیری همبستگی ملی و شکست حکومت برای تفرقه انداختن بین گروه‌های اجتماعی و انتیکی است. همچنین حمایت مردم ایران از عدم توازن در توزیع منابع را نشان می‌دهد که برخی از انتییک‌های ایرانی چون اعراب و بلوچ‌ها به طور نسبی بیشتر متضرر شده‌اند.

کشور ما در وضعیت ملتهبی بسر می‌برد. در دو ماه گذشته، ما شاهد سه برآمد مهم بودیم. اولین و مهمترین آن تحریم انتخابات فرمایشی و امتناع دستکم ۵۸ درصد مردم از ریختن رای در صندوق‌های رای بنفع لیست حکومت بود. در انتخابات برای اولین بار همصدائی و همسئولی بی‌سابقه‌ای بین نیروهای سیاسی مخالف و منتقد در داخل و خارج از کشور به وجود آمد که به انتصارات حکومت "نه" گفتند. این شکست بزرگ حکومت و پیروزی مردم و اپوزیسیون بود. دومین برآمد اعتصاب گسترده کارگران پیمانی صنعت نفت است که بیش از ۱۰۰ هزار نفر در آن شرکت دارند و بیش از یک ماه است که ادامه دارد. سومین برآمد خیزش مردم خوزستان است که فضای سیاسی کشور را تحت تاثیر قرار داده و حکومت را به یک چالش جدی فراخوانده است. این برآمدها در طول زمان انباشته می‌شوند، پتانسیل‌های اعتراضی را افزایش می‌دهند، به فروریختن ترس مردم منجر می‌شوند، بتدریج در اراده سرکوبگران تزلزل به وجود می‌آورند، دستگاه سرکوب را فرسوده می‌کنند و نیروهائی را برای رهبری میدانی و میانی جنبش اعتراضی پرورش می‌دهند و زمینه را برای خروج گروه‌هائی از بدنه حکومت از آن فراهم می‌کنند.

جمهوری اسلامی تا کنون ناکارائی و ناتوانی خود را در اداره کشور با درآمد کلان نفت پوشانده است. اما اکنون با کاهش درآمد نفت و تداوم تحریم‌های اقتصادی، ناتوانی حکومت در اداره کشور و حل بحران‌های متعدد بیش از پیش آشکار شده است. بحران‌ها، امروز در خوزستان کانونی شده است. ولی چهره زخمی امروز خوزستان آینه ایران فردا است. خوزستان سرزمین ثروتمندی که بیش از ۸۵ درصد نفت کشور را تولید می‌کند، بیش از ۳۰ درصد آب‌های کشور در آن جریان دارد، ۱۵ درصد محصولات کشاورزی کشور را تأمین می‌کند. اما اکنون مردم آن در شب‌های داغ تابستان با تشنگی و بی‌برقی در خیابان‌ها راه افتاده و به جای بهره‌مندی از ثروت استان، در تاریکی شبانه به ناچار در جستجوی سپری هستند در برابر گلوله‌هائی که به سوی‌شان شلیک می‌شوند.

بحران خوزستان همه‌جانبه است و در کوتاه مدت و با ساختار سیاسی کنونی و با برنامه‌های توسعه ناپایدار، نامتوازن و غیرمشارکتی قابل حل نیست و مستلزم تغییر ساختارهای سیاسی، قطع

دست مافیای آب و اراده جریان های ذینفع، بهره‌گیری از کارشناسان و برنامه توسعه پایدار، متوازن و مشارکتی است.

با تداوم وضعیت موجود، مخاطرات مربوط به یکپارچگی سرزمینی، منافع ملی و پایداری اجتماعی روز بروز افزایش می‌یابد. لازمه برون‌رفت از وضعیت فعلی، رشد جنبش‌ها و خیزش‌های اعتراضی و همبستگی و هم‌پیوندی بین آنها است. قدرتمند شدن جنبش‌ها و خیزش‌های اعتراضی و پیوند یافتن نخبان و گروه‌های سیاسی باورمند به گذار از جمهوری اسلامی ایران به جمهوری سکولار دموکراتیک، می‌تواند راه تحولات سیاسی برای گذار از نظام را باز کند. ما سه حزب و سازمان جمهوری‌خواه سکولار دموکرات از خیزش مردم خوزستان حمایت و کشتار معترضین را محکوم می‌کنیم و بنوبه خود در تداوم و گسترش اعتراضات می‌کوشیم. گسترش و تداوم خیزش مردم خوزستان رویداد امیدبخشی است که ضمن آشکار کردن ظرفیت «قدرت مردم» در عبور از مخاطرات کنونی، در تداوم خود می‌تواند در همگامی با مبارزات مردم در دیگر عرصه‌ها وضعیت سیاسی کشور را تغییر دهد.

هیئت‌های سیاسی - اجرائی:

اتحاد جمهوریخواهان ایران

حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

همبستگی جمهوریخواهان ایران

۴ مرداد ۱۴۰۰ (۲۶ ماه ژوئیه ۲۰۲۱)